

Ms 6022/119.

Budapest, 1933. május 6.
Vas-u. 9-11.

Igen tisztelt Uram!

Értesítjük, hogy az Irodalomtudományi Társaság f.hó 5.-én megtartotta alakuló közgyűlését. Elkészült az alapszabályunk és megválasztottuk az ideiglenes tisztikart. Elnök lett Szerb Antal, alelnök Kerecsényi Dezső, titkár Halász Gábor, pénztáros Pfisterer Miklós és ellenőr Bisztray Gyula.

A Társaság összejöveteleit minden hónap első és harmadik szerdáján tartja, este fél kilenctől kezdve, a Modern kávéházban. (Erzsébethid, pesti hídfő.) Az első tehát f.hó 17.-én lesz. Reméljük, hogy gyakran fog bennünket jelenlétével megtisztelni.

Első rendes ülésünket június közepe táján fogjuk megtartani. Az ülés programja Halász Gábor és Német László előadása lesz.

Reméljük, hogy becses közreműködésével támogatni fogja Társaságunkat és maradunk

híveik:

az Irodalomtudományi
Társaság.

Szerb Antal

Budapest, 1933. május 17.

Igen kizhelt tanács is,

amikor zivó szára válogatott, Tulej-

dorképen és régi munkáit gyűjtve jótékoni: meg akarnak
köszönni bizálatát, a legmegelőbb, legmegelőbb bizálat
gyakori, melyeket életében kaptam. Jobb gyűjtemény volna
gyűjtemény megköszönni és együtt gyűjtemény megköszönni az a
konzultációt, melyet a bizálatos kérésbe helyeznek. De úgy
látjuk, nem akartatik, hogy én Erdélybe menjek. Azon fondatán,
hogy Talca júliusban kennek. De legújabb azon kérés kaptam,
hogy én mégis ismét alantörtem is kérésükben van. Most minden
percemet kikapcsolva dolgozom, hogy a konkurrens vállalatot
megelőzhessem és nem hiszem, hogy júliusra felgyűjtök.
Mond az a senkinek, hogy tanár is folyón majd Pestre.

Mi itt jól ismerjük Tancs urat és a szívéből, gém-on Tancs-ak
 mint éltékünkkel és köztük Tancs-ot. Amint leveleiben is, arra is
 is gondoltam: tanács és Metánia-ja különös és mélyedve az angol
 regényekkel rokon és Tancs (ahja szíve) az új magyar regény-
 stílus előfutára. Erdélyi és lemmi, és képzelem, gém-on

his lehet, de nagy helyzeti előny is: nem kőti egy félén.
Tud a konvenció, amit mi má évről sem végünk itt, és
megszoktuk őket.

Ötlet, hogy csatlakozzunk az Irodalomtudományi Társaság-
hoz. A Társaságban egyelőre minden megfogalmazott jellemi
programja, egyelőre csak egyúttal akarjuk Terveit az
együtté tartozókat, a programnak majd a kollektív
levegőtől kell megszűlnie. Egyelőre még eredmény az, hogy
csatlakozás hozzána minden érteleme fiatalabb irodalom-
tudomány és kritika, Kézik- és felekezeti köntörség nélkül, -
és hogy mindannyian nagy lelkesedéssel adjanak a Társaság
munkájához. De hát majd meglátjuk, ha Péter jön...

Addig is Tartsd meg jóindulattal,

négy így név,

herbertfal.

Budapest, 1934. június 18.

Kedves Károly,

mindenekelőtt gratulálok a Helikonban megjelent cikkedhez, amelyet épen most olvastam; szellemes, tanulságos és igen erdélyi írás, és most legalább tudom, hogy az új Németország írói közül kiktől és mit kell elolvasnom.

De legfőképpen azért írok, hogy megköszönjem a jóindulatodat, mellyel, mint ~~akt~~aktor és bíráló, kéziratomat kezelted. Ugy képzeltem, hogy ezt nemsokára személyesen fogom megköszönni és szívemet kibeszélni veled, akár Marosvécsen, akár egy vásárhelyi kirándulásom alkalmából. De sajnos erdélyi utam bizonytalan időre kellett halasztanom, talán a nyár későbbi szakaszán, mindenesetre később és a köszönet már nagyon kikivánkozik belőlem.

Olvastam könyvem ügyében Kovács Lászlóhoz írt leveledből a bennefoglalt bírálatot és megint azt kell mondanom, amit annakidején, mikor a pályázatot a te véleményed alapján megnyertem: alig találkoztam emberrel, aki a szándékaimat annyira megértette volna és aki azt a valamit, ami mondjuk az én írói egyéniségem, olyan szeretettel fogadta volna el a világ rendjében, mint te. Szóval nem azt köszönöm, hogy részben neked köszönhetem, hogy könyvem létrejöhett: ezzel a köszönettel megsérténém bírói pártatlanságodat, mely nem engem tüntetett ki, hanem az ügyet. Azt köszönöm, hogy megértettél és

főkép, hogy szerettél, a szónak valami tisztára érzelemmentes, spinozai értelmében.

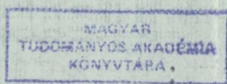
Es köszönöm azt a nemes, erdélyi, tordai országgyűlési gesztust, mellyel te is, Makkai is azt mondtátok, hogy ez a könyv ugyan nem százpercentesen az, amire nekünk sürgős szükségünk lenne, de adjuk ki mégis, mert a könyv jó. Nem akarok bókolni, de az az impresszióm, hogy ilyesmi csak Erdélyben fordulhat elő. Ez ugyanaz a szellem, mint ami Zillich-cikkedet áthatja, az egyedül üdvözítő szellem, mely ~~xx~~ egyreritkább lesz ezen a világon. Mundus vult elkárhozni, ergo elkárhozatur.

A könyv, most már büszkén mondhatom, nem csalta meg a te várakozásaidat: itt meglepően nagy és széles publikumsikere is van, és ami sokkal fontosabb, minden értelmes embernek tetszik, faji, nemi, felekezeti és ruházkodási különbségek nélkül. Ezt nem hencegésből írom, hanem mert azt gondolom, te is örülsz neki.

Cikkéből úgy veszem ki, hogy egy önéletrajzi regény tervével foglalkozol: éljen! Erről is szeretnék hallani, meg sok mindenről, tőled és rólad. Remélem, valahogy mégis csak nyélbe fogok ütni egy erdélyi kirándulást vagy netalántán te mutatkozol majd erre mifelénk.

Addig is szeretettel ölel

igaz hived,

Gerő István

Budapest, 1934.dec.22.

Kedves Károly,

a közeledő karácsony jó ürügy, hogy az ember írásbeli érintkezésbe lépjen távoli, de azért (vagy talán épen azért) igaz barátaival. Jó ürügy, hogy végre megköszönjem neked szives soraidat, melyeket a Pásztártűzbe irtál könyvemről. A szives persze egyáltalán nem adekvát jelek, inkább szórakozottságból irtam, a "sorok" vonzották. Mert az egész gazdag és igen változatos "sajtóban," amelyet kaptam, a te írásod volt a hozzám legközelebb jövő, a legmegértőbb, az ~~amelyet~~ amelyet a legtöbb örömmel tettem el furcsa gyűjteményembe. Miért nincsenek itten olyan kritikusok, mint te vagy? Igaz, hogy akkor talán tulságosan is paradicsomi lenne az író földi vándorlása és az mégsem egészséges a produktivitása szempontjából.

Egyébként, ha érdekel sorsom, virulok. Készülünk a második kiadásra, mert az első már elfogyott. A könyvnek, a kritika dacára, nagy sikere volt, és én néha már csánem úgy érzem magam, mint egy illusztris autor. Mindenféle, hiuságomat kellemesen bizsergető dologról beszámolhatnék, ha korunk erkölcsé nem tiltaná még mindig a legélvezetesebb és talán legpraktikusabb emberi cselekedetet, az öndicséretet. De annyit mindenesetre megírok, mert talán téged is érdekel: ma kaptam meg a

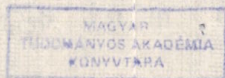
rádiótól a hivatalos megbízatást, hogy Babits Mihály-
lyal, Kosztolányival, Benedek Marcellel és Schöpflinnel
együtt vegyek részt a "Száz könyv" sorozatban, mely
a magyar és a világirodalom száz legfőbb alkotását
fogja ismertetni tizenöt perces előadásokban, hogy alap-
jául szolgáljon egy nagy pályázatnak, mely azok közt
a rádiósok közt fog lefolyni, akik az ismertetéseket végig-
hallgatták és a száz könyvet elolvasták. A terv és a meg-
szervezése egyébként Németh Lászlóé. Az első ilyen elő-
adásom jan. 6.-án vasárnap este 1/4 9-kor lesz, Budapest
II.-n, a Gulliverről.

Es mindenféle nagy terv van a levegőben és a fejem-
ben, jó volna azokról egyszer elbeszélgetni veled és
tanácsodat kikérni. De talán egyszer feljössz Pest váro-
sába. Ne felejtőd el megint a cimemet. Látod Szemlér
barátunk mindjárt felkeresett, mikor itt volt, tudta, hol
örülnek az erdélyi vendégeknek. Hát még ha te jönnél.

Hát addig is, szeretettel ölel, kellemes kará-
csont és boldog újesztendőt kíván

igaz hived,

György

Ms 6022/123.

Budapest, 1935.május 10.

Kedves Károly,

valamelyik nap névjeggyemmel felszerelve fel fog bukkanni nálad egy skót fiatalember, Martin-Jones nevezetű. Nagyon kedves és okos fiu, (amint majd meglátod) és az a rögeszméje, hogy egy kis erdélyi faluban akar néhány hetet vagy hónapot tölteni, nem messze Marosvásárhelytől. Nagyon kérlek, légy segítségére, amennyiben szükség van rá, főképp abban, hogy ne érezze tulságosan elhagyatottnak magát a világ ama tulsó végén.

Talán sikerül viszontlátni téged az ideai Marosvécs alkalmából.

Szeretettel ölel igaz hived,

László